

ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ -
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
- ВУДИМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація
"Свобода", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
або Нью-Йорк (212) 227-4123
УНСоюзу: (201) 451-2200
або Нью-Йорк (212) 227-5250
(212) 227-3251

РІК LXXXII. Ч. 180. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК. ЧЕТВЕР, 25-го ВЕРЕСНЯ 1975 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, SEPTEMBER 25, 1975 No. 180. VOL LXXXII.

УКРАЇНЦІ МЕТРОПОЛІ НЬО ЙОРКУ „ВСТАЛИ І БУЛИ ПОРАХОВАНІ“

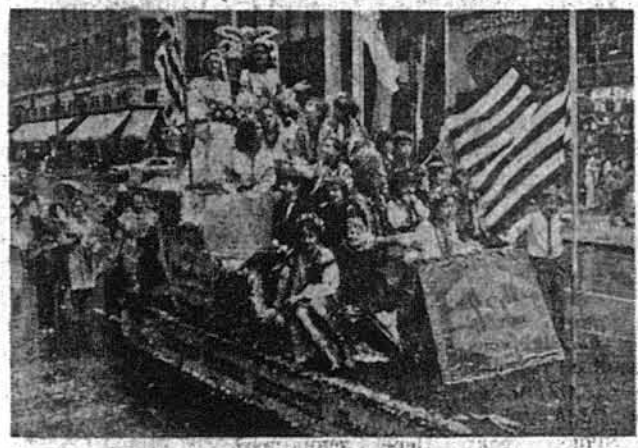
Як уже інформовано, минулої неділі, 21-го вересня, українці метрополії Нью-Йорку і Нью-Джерсі - Коннектикут відпочивали на крайовою скалою маніфестацію з нагоди 200-річчя Незалежності ЗСА, 100-річчя Українського Поселення в цій країні та різночасно, з нагоди Міжнародного Року Жінки, в обороні українсько-політв'язня в СРСР. Не зважаючи на дощову погоду, понад три тисячі чоловіків і жінок, старших і молодших та дітей, „встали і були пораховані“ на цій маніфестації, що мала широкий відгомін у місцевій пресі, радіо і телебаченні. Визно: фрагменти з тієї маніфестації, що складалася з походу по П'ятій есені та маніфестаційних зібрань в Бранст Парку і біля Об'єднаних Націй, що їх утворювали фотографаром Осип Старостак.

Маніфестаційний похід відкривали зодігнені в народні костюми дівчата і жінки, несучи великі транспаренти з написами - висловленнями хто і чому маніфестує.

Щість юних „козаків“ на конях привертала загальну увагу членівних — як на дощову погоду — прохаживаючих американців.

Похід замикав прекрасний парадний піл Українського Народного Союзу, пригтований місцевим Окружним Комітетом Відділів УНС під проводом Миколи Хоманчука, та на якому можна було милуватись справжнім „цвітот України і красою“ — дівчатами в національних костюмах із цюгоричною Мис Союзівською.

Під час зупинки походу у Бранст Парку тисячі маніфестантів вислухали палких промов і запевнень видатних американських і українських діячів.

ДОПОВНЕННЯ ДО РЕПОРТАЖУ:

У доповненні до репортажу про Українську Всенародну Маніфестацію в Нью-Йорку в неділю, 21 вересня ц. р., надрукованого в „Свободі“ з 23-го вересня, слід додати прізвище д-ра Рональда Лі Гудро, ексекютивного віцепрезидента Комітету 200-річчя ЗСА при міській управі Нью-Йорку, який на закінчення першої частини Маніфестації передав на руки Голови Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій адр. Романа Гутлевіча окрему грамоту, якою цей Комітет відзначає українців, які першу етнічну групу, яка розпочала святкування 200-річчя в Нью-Йорку на білому скало. На окрему агадку заслуговує також Валентина Шкода з Озон Парку під кер. Уляни Шмеринської-Куницької, яка своїми стильними стрілками відзначалась серед маршучих колон.

СПРОБИ АТЕНТАТІВ НЕ ОБМЕЖАТЬ ПУБЛІЧНИХ ВИСТУПІВ ПРЕЗИДЕНТА

Вашингтон. — Хоча до Білого Дому напливає силсилаєна листів і телеграм, які закликають президента Форда обмежити його публічні виступи з огляду на два недавні замах на його життя, і хоча багато законодавців також вважають, що президент повинен прийняти на деякий час обмеження безпосередніх зустрічей з великими натовпами людей, то президент Форд у висторок, до вересня, заявив, що він не думає бути „закладником в вилоту домі“ та що далі відбуватиме заплановані подорожі по різних стейтах і містах та зустрічатиме з населенням. Пресовий секретар Білого Дому Рон Нессен заявив, що президент вважає, що його відмова відповісти безпосередні зустрічі з народом введе в засадину зміну в американську демократичну політичну систему. Тому він планує відповісти всі заплановані відвіди, хоча у понеділок, 22 вересня, в Сан Франціско Сара Джейн Мур старалася застрелити його, як 17 днів раніше намагалася поповнити цей сам злочин Ліннетт Еліс Фромм у Сакраменто, Каліфорнія.

Недавні спроби вбити президента Форда викликали реакцію з боку секретаря скарбу Вільяма Саймона, який повідомив, що його департамент переведе перевірку методів охорони Президента Тасманою Службою, яка підлягає під юрисдикцію Департаменту скарбу. Також демократичний сенатор Джеймс Монтой з Нью-Мексико повідомив, що очолюваним сенатська підкомісія наступного тижня розпочне розглядати причину, чому Тасмина Служба не задержала під арештом Сари Мур, яка два дні перед її спробою замаху на життя Президента сама наткнулася поліції Сан Франціско та працівни-

КАНДИДАТИ НА ПРЕЗИДЕНТА МАЙМУТЬ ОХОРОНУ

Вашингтон. — Спеціальна комісія обох Палат Конгресу у висторок, 23-го вересня, запропонує, щоб всі кандидати на пост президента ЗСА, які задовольняють вимоги щодо одержання федеральних фондів на ведення їхніх передвиборчих кампаній, були коронені членами Тасманою Служби. Комісія зазначила, що таку охорону вже від 1-го жовтня повинні одержати чотири можливі демократичні кандидати: сенатор Генрі Джексон із стейт Вашингтон, сенатор Лойд Бентсен із Тексасу, конгресмен Морріс Юдалл з Арізони та алябамський губернатор Джордж Воллес.

Двомовні повіти мають зголосити зміни у виборчих процедурах

Вашингтон. — Генеральний прокуратор Едвард Леві у висторок, 23 вересня, оприлюднив список 276-ох повітів в різних стейтах, які повинні зголосити невідомі або майбутні зміни у виборчих процедурах до Департаменту справедливості або до федеральних судів, щоб ці зміни були затверджені перед введенням їх в життя. Розпорядження генерального прокуратора Леві базоване на недавню схвалену Довіщенні до Акту Виборчих Прав з 1965-го року, яке впровадило двомовність під час виборів у тих повітах де цюнайменше п'ять відсотків

управлених до голосування не вважає англійську мову своєю рідною мовою. У цих повітах всі повідомлення про вибори та інструкції мусять бути подані не тільки в англійській мові, але також в мові тієї етнічної групи. Хоча наразі тільки 276 повітів зобов'язані зголосити зміни у виборчих процедурах, то існує можливість, що двоюмовність у цюгоричних виборах зобов'язуватиме в 464 повітах в 27 стейтах. Наразі повіти в наступних стейтах мусять зголосити зміни у виборчих процедурах: Нью-Йорк, Тексас, Арізона, Каліфорнія, Колорадо і Флориди.

П'ять Союзних Округ заповіли збори цього вікенду

Джерсі Сіті, Н. Дж. — З Головної канцелярії Українського Народного Союзу інформують, що в кінці цього тижня п'ять Союзних Округ відбудуть свої організаційні збори, у яких братимуть участь секретарі та інші урядовці Відділів, зацікавлені члени і представники Головного Уряду УНСоюзу. Метою таких Окружних Зборів є спільно застосуватися над новою тактикою в організуванні членства, щоб до кінця року придбати бодай 2.500 членів.

Збори відбудуться в таких місцевостях: Трой, Н. Дж., субота, 27-го вересня, зала Українського Дому при 391-2-га вул., початок 3 год. по полудні. Головний Уряд репрезентуватимуть заступники Головного Предсідника п. н. Марія Душняк і обласний організатор Василь Оріховський.

Пассейк, Н. Дж. — Українська Централь, 240 Говп есені, початок год. 6-та вечором, з участю головного організатора Степана Гавриша.

Округа Отракюз - Ютика, неділя, 28-го вересня, — Український Народний Дім, 135 Вашингтон вулиця, Авбури, Н. Дж., початок год. 1 по полудні. Доповідатимуть заступники Головного Предсідника Марія Душняк, головний радний Володимир Запаранюк і обласний організатор Василь Оріховський.

Перт Амбой, Н. Дж. — Український Народний Дім, 766 Стейт вулиця, початок год. 3-та по полудні, з участю головного касира мгр Уляни Дачук.

Вобфилло, Н. Дж. — Зала Української - Американської Горюжанської Центру, 205 Мілітері вулиця, початок год. 6-та вечора, з участю головного організатора Степана Гавриша.

КАНАДА ГОТОВА ДОПОМОГТИ УКРАЇНСЬКИМ ЖІНКАМ-ПОЛІТВ'ЯЗНЯМ

Нью-Йорк, Н. Дж. — „Як і в випадку Валентина Мороза, який у висторок, уряд Канади готовий ще в цьому році інвервенувати в справі українських жінок-політв'язнів та вимагати від уряду СРСР пошанування їхніх основних людських прав,“ — заявив Аллен МекЕкен, міністер закордонних справ Канади, під час пресової конференції тут в понеділок, 22-го вересня. Своєю заяву подав А. МекЕкен у відповідь на питання кореспондента „Свободи“ чи Канада має замір вивести справу українських жінок-політв'язнів на форум Об'єднаних Націй під час теперішньої сесії Генеральної Асамблеї. А. МекЕкен додав, що уряд Канади кількакратно виступав, проти порушення людських прав в СРСР та в інших країнах світу. Минулого року представники Канади при ООН були звернули до міністра закордонних справ СРСР, Андрія

Громина, в справі В. Мороза. Як відомо, уряд Канади вживав ще й інших дипломатичних заходів в справі Мороза, Леоніда Плюща та інших українських політв'язнів на вимогу Комітету Українців Канади та Комітету Оборони Валентина Мороза. У відповідь на поставлене йому питання, А. МекЕкен відмітив, що існують „великі труднощі“ в наших намаганнях допомогти політв'язням в СРСР, бо уряд тієї держави вважає, що це є „втручанням у внутрішні справи СРСР“.

А. МекЕкен бере участь в 30-ій сесії Генеральної Асамблеї ООН, яка почалася у висторок, 16 вересня. З уваги на проголошений ООН Міжнародний Рік Жінки та міжнародною конференцією, яка відбулася в Мехіко Сіті минулого червня, ряд справ пов'язаних з справами жінок буде виведений на форум Асамблеї.

Національне питання в СРСР буде темою наукової Конференції Колумбійського університету

Нью-Йорк, Н. Дж. — „Зміни в населенні і національне питання в СРСР при Колумбійському Університеті. Основне питання, яке конференція планує розглянути, це наскільки зміни в населенні СРСР впливають на національний процес в цій колоніальній імперії. В даному, конференція планує розглянути вплив історії, культури і політичних чинників на національний процес в СРСР та їх особливості у світлі загальних світових процесів.“

Новий прем'єр Португалії закликає до єдності

Лисбона, Португалія. — Він далі сказав, що у своїй діяльності новий уряд має намір керуватися такими принципами: національна незалежність, багатопартійна демократія, захист інтересів робітників і народу, забезпечення демократичних свобод, захист революції та її завоювань, мир і міжнародне співробітництво, послідовна деколонізація, пошанування конституційних прав, співпраця між Револьюційною Радіою і політичними партіями країни. Азеведо назвав свій уряд — урядом єдності політичних сил, які століть на подібних політичних платформах.

Округа УНС Нью-Йорку відбула організаційні наради

Секретарка 340 Відд. УНС пані Софія Оріховська передає головному організаторові С. Гавришові 11 аплікацій нових членів, а обласний організатор Василь Оріховський передає 9 аплікацій — разом передано 20 аплікацій.

Нью-Йорк. — В суботу, 20-го вересня, тут в залі УНДому відбулися організаційні наради Нью-Йоркської Округи УНСоюзу, яка об'єднує 22 Відділи, що нараховують разом понад 2.300 членів. Народи відкрив і ними про-

В КІНЦІ ЦЬОГО ТИЖНЯ ВІДБУДЕТЬСЯ КРАЙОВИЙ ЗІЗД ТУСМ-У

Філадельфія. — В суботу, неділю, 27-28-го вересня ц. р. в конференційній залі „Пенн-Центер Інн“ при 20-й і Маркет вулицях у Філадельфії відбудеться VIII Крайовий Зізд Товариства Української Студентської Молоді ім. Миколи Міхновського (ТУСМ), Реєстрація усіх делегатів розпочнеться в суботу, 27-го вересня о год. 9-й рані.

У програмі Зізду окрім ділової частини і пологодження цілого ряду організаційних справ, заплановано відбутися панель на тему: „Зовнішня діяльність українців в діаспорі“. Запрошені доповідати: д-р Маруся Бек, колишня радів міста Детройту, ред. Ярослав Гайнас, відомий публіцист, інж. Богдан Федорак, віцепрезидент Українського Конгресового Комітету Америки і Роман Зварич, секретар КУ ТУСМ.

Панель відбудеться в суботу між 3-4 годинами. Після панелі — запити і дискусія. О год. 5:30 до 6:30 програму доповіді на тему: „Завдання українського студентства, зокрема членів ТУСМ-у“, виступить доповідальний тусмівець Лев Івасюк. Цього ж дня о год. 8-й рані розпочнеться спільна вечора, а після того завава з танцями. Ці імпрези відбуватимуться в залі церкви Христа Царя при Каюга і 17-й вулиці.

В неділю, 28-го вересня після Богослужб в обидвох церквах, які відправляються о год. 9-й рані, розпочнеться остання сесія Зізду — розглянення і продуктування запропонованих резолюцій, висески і побажання та закріплення. Вибір нових керівних Органів ТУСМ-у передбачено на суботу під год. 5-й по полудні.

Українська Американська Асоціація Університетських Професорів заповідає свій Зізд

Детройт, Міч. — Українська Американська Асоціація Університетських Професорів, Президію якої очолюють тепер проф. Микола Степаненко — голова і проф. Ігор Каменецький — секретар, відбуде тут в неділю, 5 жовтня ц. р. (початок год. 10 ранку) в приписаних Мічиганського університету, своїй дев'яті з черги Загальні Збори.

Після заслухання й обговорення звітів уступачої Управи, схвалення абсолютної рідності резолюцій і рідності у важливих справах дальшої діяльності, а також вислухання повідомлення й Вибірної комісії про висліді виборів, будуть виступати

два доповіді: проф. д-ра Ігор Каменецький про „Питання напрямних української наукової політики в діаспорі“ і д-ра Антона Жуковського, заступника президента УКАА і репрезентанта українських професорів, про діяльність нашої громадської Централь.

Як уже інформовано, на черговий Зізд, якого в п'ятницю, 4-го жовтня, з продовженням у суботу, в приміщеннях цього ж університету відбудеться симпозиум, який розглядатиме тему: „Націоналізм в СРСР і Східній Європі в добі Брежнєва і Косігіна“ з участю 40 доповідачів і дискусантів, серед яких буде також 7 українських професорів.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ШАВТУРАШНА СЕСІЯ УКУ

Чикаго, Іл. — Філія Українського Католицького Університету інформують, що тут у п'ятницю, 10-го жовтня ц. р. о год. 7:30 вечора в приміщенні собору св. Володимира і Ольги відбудеться інавгураційна сесія 1975-76 академічного року. Перед сесією буде відправлена Папахіда за душу недавно спочилого бл.п. проф. Миколи Чубатого, декана факультету права і суспільних наук УКУ. В програмі Сесії: слово, відкриття — о. д-р Іван Теліський, слово д-ра Василя Маркуса і доповіді д-ра Василя Ленчика на тему „Трагедія Унії на Холмщині“.

ТОВАРИСЬКІ СХОДИНИ

Нью-Йорк, Н. Дж. — Товариство Українських Інженерів Америки — Метрополітальний Відділ влаштує в суботу, 27-го вересня ц. р. в залі Українського Інституту — 2 Схід 79-та вулиця о год. 7-й вечора товариські сходни. В програмі сходни арх. Любомир Калинич і арх. Петро Паламашевський виступатимуть доповіді про „Нарадження архітектурної ідеї“ і „Можливість церкви — на вечорі“. Після доповіді товариські гутірка.

У 40-РІЧЧЯ ООІ

Нью-Йорк. — Лемківський ювілейний бенкет відбудеться тут у кінці в найближчій суботу, 27-го вересня 1975 р. для відзначення 40-річчя Організації Оборони Лемківщини при св. Юра при Шостій вулиці відбудеться в шкільній аудиторії в ЗСА і Канаді. Бенкет ліній в Нью-Йорку з 6-ої години вечора. В його багату лемківську програму ввійдуть виступи Івана Скірницького, ред. Юліана Тарновича-Вескида з Торонта, проф. д-ра Олексія Білашова, дир. Юліана Прияна, д-ра Ярослава Падоху, пісні Лемківщини у виконанні проф. Романа Левницького і сестер Шумилович та ін.

(Закінчення на стор. 3-ій)

СВОБОДА

UKRAINIAN NEWSPAPER PUBLISHED DAILY EXCEPT SUNDAYS, MONDAYS & HOLIDAYS (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n. Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1975.

Передплата: на рік — \$24.00, на пів року — \$12.50, на 3 місяці — \$6.50. Для членів УНСОУ 65¢ м.с. За кошту зміну адреси — 25¢. Членів "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні випадках скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі не виразив застеріг, доданий за адресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Нагода для всіх?

Згідно з останнім повідомленням, Адміністрація 200-річчя американської незалежності (AGRA) із проханням надіслати медальйони зобразує далішні два відомі діячі і призначити їх членом так званого дорівняльного фонду на покриття видатків прерізних груп населення, зокрема молодечих, жіночих і етнічних, в інших старших і починах для відзначення діячів цих великих роковин. Фонд розділено по \$10,000 доларів для кожного із 50-ти штатів і штетові комітети та комісії 200-річчя приділяють членів до дорівняльних суми на раніше апрозовані програми. Новістю в розподіл цих фондів є те, що ними дорівнюватимуть не тільки збори цими групами фондів — грошак, але також перераховані на "дизайну монету" працю та витрати часу. Було о — як кажеться — гріхом не скористатися з такої нагоди.

Деякі з наших громад і організацій вже раніше успішно в цій справі клопоталися. Невдовзі й інформовано, що наш Громадський Комітет у Філадельфії одержав 20,000 доларів таких дорівняльних фондів на видання публікації про поселення українців у Пенсильванії та їх вклад у розвиток і розбудову країни. Відомо, що подібні публікації запланували і приготували інші наші місцевості; солідніші наукові праці про українців в Америці, приготували УКАА, Українське Історичне Товариство, мають у цій справі свої плани наші наукові установи НТІІ і УБАГ. І справа не тільки в публікаціях, але і в різних імпрезах. З дотеперішніх повідомлень АРБІ виходить, що в програму відзначення 200-річчя Американської Незалежності можна практично виключити кожну почин і кожну активність, що проходить під знаком цих роковин.

Дотеперішній досвід виявляє, що ми, українці, рідко коли вміємо користатися з таких нагод. Через свою стриманість та нехоті користатися з "чужих" фондів, що включає навіть такі правно і законно належні нашим людям, як соціальне забезпечення та всілякі соціальні допомоги, українці цілком певно останні, що з цього користуються, втрачаючи сумарно мільйони належних їм грошей. В цьому відношенні ми аж ніяк не є "американцями".

Щоб скористатися з дорівняльних фондів повністю, нам необхідно виконати — крім формальностей — головну нашу власну перелому: зібрати акнайбільше власних фондів, щоб було що "дорівнювати". Саме тепер відбувається: проголошена нашим Крайовим Комітетом 200-річчя ЗСА і 100-річчя Українського Поселення збірка цих фондів. Беручи справу теоретично, кожна наша жертва на ту цілє б. чи при наших стараннях може бути, подвійна, бо кожний наш пожертвуваний долар теоретично може мати своє "дорівняння" з тих фондів, що їх призначає АРБА.

Таки справді було б "гріхом" не скористатися з цієї нагоди і не скористатися максимально в наших можливостях.

Вимога часу

Хоча Департамент праці минулого тижня повідомив, що протягом серія ціни на продукти широкого вжитку збільшилися на дві десятих одного відсотка, що становить найменший місячний зріст за останніх три роки, то урядові економісти і спеціалісти з приватного сектора твердять, що таке мале збільшення в цінах є "тимчасовим явищем" та що в наступних місяцях ціни на різні продукти напевно зростуть набагато більше. Деякі економісти навіть перестерігають, що країні може загрожувати нова інфляція, якщо Конгрес і Військ Дім не порохуватимуть деяких ключових заходів, зокрема, якщо не придуть до порозуміння щодо урядової контролю над цінами американських нафтових продуктів і щодо зменшення видатків федерального Уряду.

Як відомо, справа урядової контролю над цінами нафтових продуктів стала особливою серйозною, бо президент Форд пропонує, щоб ця контролі була ступиною зовсім злізкована, а контролювання демократія Конгресу планує повернути цю контролі, яка була знесена 1-го вересня. Отже, конфронтація між Білим Домом і Конгресом щодо розв'язки енергетичної проблеми може спричинитися до великого зросту в цінах, а навіть, можливо, до відновлення інфляції. Добро країні та зокрема добро пересічних американських споживачів вимагають співпраці Президента і законодавців щодо розв'язання цієї проблеми, а не теперішньої конфронтації.

Натомість на відтинку обмеження видатків федерального Уряду, то вже тепер можна завважити частинну співпрацю між законодавчою та виконавчою частинами Уряду. Це відрадне явище відзеркалює факт, що минулого тижня Сенат проголосував обмежити підвищення в платнях федеральних урядовців, включно з членами Конгресу, до 5 відсотків, замість до 8.66 відсотка, як це вимагали представники федеральних працівників. Таким чином Сенат підтримав президента Форда, який вважає, що 8.66-відсоткові підвищення були б "інфляційні". Коментарі вказують, що Палата Репрезентантів піде за прикладом Сенату, то федеральний Уряд заощадить коло 1.5 мільярд доларів протягом наступних 9 місяців, тобто до кінця поточного фінансового року.

Співпраця між Сенатом і Білим Домом щодо обмеження підвищень в платнях федеральних працівників повинна послужити прикладом для інших обмежень у видатках федерального Уряду.

Східні патріархати загрожено — каже грецький Митрополит

Атени, Греція. — Виступаючи тут на конференції єпископату Грецької Православної Церкви, Митрополит цієї Церкви Партеній закликав православні патріархати Византського Сходу — Олександрію, Антіохію й Єрусалим, до тісної співпраці між собою, вважаючи, що дальше існування цих патріархатів

Роман Разманний

СЛОВО ПРО НЕЗАЛЯКАНУ НАЦІЮ

II

УПА була регулярною армією, і то не завадило мундирам, відзнакам чи парадним маршам, але завдяки твердому воїнському вишколу, самодисципліні завдяки бойовому досвіду.

УПА була регулярною армією, бо мала власну структуру регулярної армії — складалася із чот, сотень і куренів. УПА мала свою мобілізаційні округи, свою медичну службу, свою дисциплінарну жандармерію, свої власні системи постачання, зв'язку та інформації.

Від липня 1944 року почалися, УПА діяла під політичним керівництвом УГВР. Члени тієї ради були діячами різних політичних середовищ із різних областей України, різних віровизнань і відмінного світобачення.

Енергетичним елементом, що наслідують усім формам новими силами і організував людську базу в території, була Організація Українських Націоналістів, що його керував генерал Тарас Бульба. Мережа ОУН творила саме ту "живу, живу" людських мас, про які говорять, як про незалежний чинник усього революційної армії, Мао Тсунг.

Підкреслимо цей аспект, його — в наслідок групових полемик — дехто знецінює або недоцінює. А втім, пропагандисти Москви без ліну, уже 30 років, намагалися збездістити навіть йому назву націоналіст. І по мережі ОУН Москва відрада насамперед і найпотімше, що знала, що без того зв'язкового між армією і народом революційна армія асоєне, як дерево без ґрунту.

Теперішні публікації Москви та офіційної УССР, спрямовані проти діячів ОУН та УПА, показують, що діячів ворожого наступу не змінилися. А, довершивши підступного виставу керівника ОУН сл. п. С. Бандеру і проф. Л. Ребета закордон, Кремль дав ще один доказ того, що український націоналіст, навіть на т. зв. мирному поселенні у вільному світі, далі залишається Борцем на українському визвольному фронті. Той фронт не має запліти, безпечного, ніж перебування в Україні. Тому між патріотами в Україні та патріотами закордоном по суті немає різниці, якщо вони діяльні. Вони однаковою мірою представлені на ударі Москви.

Про це треба пам'ятати сьогодні, коли ворожа пропаганда знецінює роль українських патріотів закордоном і пробує звести українську політичну еміграцію на шляхи культурництва, етнографічного побуту, а зокрема пробує придушити думку про збройну боротьбу.

Саме із московського джерела зачерпнуто у нас твердження про те, що, мовляв,

збройна боротьба лише спричинює даремні і надто численні жертви в людях. На доказ того твердження у нас дехто каже, що саме УПА спричинила такі зайві та великі втрати серед українців.

Які ж були ці втрати?

Дослідники пояснюють, що УПА і ОУН з усіма їхніми прихильниками мали відносно малі втрати в людях у боях з ворогами. Однак, у тому самому часі УПА знищила понад 35 тисяч регулярних московських солдатів, офіцерів і підполіцерів, у тому числі багато членів спеціалізованих відділів. А що сказати про втрати німців та інших нацистів, що впали від зброї УПА?..

Сьогодні вчені на Заході, на доказ сили українського визвольного руху, часто подають загинілі гітлерівського вождя Віктора Люце і советського маршала Ватутіна від зброї УПА!.. Жаден із тих учнів не робить українцям закиду, що вони втратили багато воєнків і бойовиків у війні проти таких могутніх противників. Бо ті вчені знають, що ці втрати були мінімальні.

Та й без чужинців ми самі те знаємо!

Адже у 1933 році понад сім мільйонів чоловіків, жінок, старих, молодих і дітей умерли з голоду в мирний час і на порозі великого врожая. Вони не мали ніякої зброї. Вони навіть не хотіли мати її. Вони, мабуть, і не думали про самостійну збройну українську державу. Вони тільки хотіли жити, орати, сіяти, збирати, вирощувати і виховувати дітей; вони готові були платити податки і давати реквіта для імперського війська. Вони не організували визвольного руху.

А все такі цих мирних сім мільйонів українців винищено голодом... І культурний світ навіть оком не моргнувши на той надбійний злочин людства ХХ століття. Значить, загиніли тих семи мільйонів людей була абсолютно зайвою. Це не була самопожертва за якусь ідею існування.

А що вже говорити про сотні тисяч українців у тюрмах, на засланнях, у лісах Арктики чи такі просто розстріляних в Україні і похованих там, де тепер є плашки для комсомольських танцюристів... Сьогодні світ уже визнає ці страшні статистичні дані... А Солженіцин тільки нагадав їх.

А згадаймо українські втрати під час Другої світової війни.

Під Бродами, по сторони німців, українцям пропало приблизно десять тисяч самого квіту бойової молоді! А в советській армії — понад три мільйони українців носили озброєні московські мундири і сотнями тисяч ги-

нули за інтереси окупанта. Обраховано, що внаслідок московської — німецької війни загинуло — без участі УПА! — приблизно десять мільйонів українців.

Не за Україну, а за П'ята...

На тлі цієї страшної картини даремних втрат, пасивних жертв, кожен українець і кожна українка, що воювала за "самостійну Україну", у своїй справжній українській військовій формі, під наказами своїх старшин і під наглядом свого політичного керівництва, були і є героями — ратниками честі особистої та національної.

Якщо б таких воєнків на території України під час минулої війни не було, тоді ніхто у світі не визнавав би нас, українців, за окрему націю: нас вважали б лише с о в сторосійських людях. А так нас визнають і шанують, як членів нації, що видала з себе воєнків — борців за права української людини і всіх поневолених національностей.

Во внесок УПА і всього визвольного українського руху в скарбницю людства не обмежується лише збройними рейдами і перемогами суто військового характеру. Дослідники Заходу тепер визнають, що збройний український збуди десятилітній визвольний рух українського народу, який раніше покійся страждати у концтаборах Росії. Вони вважають своє уявлення "адміністративного помилкою". Щойно коли у таборі почали покладати полове війни УПА і бойовики ОУН, тоді в системі Архипелагу ГУЛАГ змінився дух. Людська гідність почала брати верх над приреченою покірливістю.

Ось один приклад, що його подає советоросійський автор. Він лише про малолітнього в'язня зі Станіславського району. Його батьків НКВД вирішили вивести на Сибір. Один із енкаведистів зупинився над його матір'ю так, що вона від того померла ще поки її депортували. Хлопця в той час не було вдома і він уникнув вивозу. Але не ратувався втечею в інший район. Він придбав револьвер і застрелив того енкаведиста на порозі будинку матері.

Як малолітнього, його заклали в один із концтаборів. Вістка про хлопчину, що сидить "за справжню справу", рознеслася по багатьох таборах. Автор книги каже, що багато в'язнів приходили, щоб тільки поглянути на того хлопця і пересвідчитися, що таке можливе: що є українці, який посміє кинути виклик могутній советській владі; що згинув одного катя; що мав якусь ідею і боровся та терпів за неї; що мав гідність і оборував гідність матері, батька і свою власну!

Таких випадків було більше. Чужинці, які пережили пекло с о в сторосійських концтаборах, засвідчують: воєнки УПА і бойовики ОУН були організаторами страй-

Василь Маркус

КАРДІНАЛ ВІНО ВІДПОВІДАЄ

Частина української преси помістила в серпні і вересні тексти двох листів президії і головної ради Українського Патріархального Святового Об'єднання за Східні Церкви і Народу, що були відіграні Конгресу українських католицьких мирян в Каселі Гандольф 15 липня ц.р. Листи були адресовані до Вселенського Архидієка, Папи Павла VI та до Секретаря відділу публічних справ (кошліний Секретаріат Стату), кардинала Жана Віно. Крім президії і членів головної ради УПСО листи підписали речники п'ятидесятіх країн і місіонерських місіонерських і релігійних організацій, разом 35 підписів.

Зміст листів до Апостольської Столиці

Нагадаємо зміст українських листів. В листі, адресованому особисто до Папи Павла (оригінал українською мовою, переклад по-англійському), підписані порушили справу відомого Папського листа до Блаженішого Патріарха Йосифа з 24-го травня ц.р., в якому він повністю висловлюється негативно щодо визнання українського католицького Києво-Галицького Патріархату. Лист спростовує твердження Папського листа, що акція визнання титулу Патріарха в Українській Католицькій Церкві "спричиняє великий закордон і поділ між спискованими, священниками і вірними візантійсько-українського обряду". Якраз навпаки, заявляють підписані, "сама ідея патріархату та особа Йосифа І, Ісуповника віри, є найбільш об'єднаними чинниками для Владик, священників, монастирів та мирян нашої Церкви".

В листі сказано, що справа українського католицького Патріархату має підтримку загалу вірних, громадської опії, преси та організації, а противники Патріархату становлять "незначну меншість". Стверджено далі, що завершення УКЦеркви в Києво-Галицькому Патріархаті, який матиме універсальну, тобто не територіальну, а

кві і повстань у системі Архипелагу ГУЛАГ. Це вони зламали найтяжче ярмо в світі — ярмо постійного страху!

Того страху не могли перемогти советські люди, що не розуміли, за що влада їх переслідує, за що мучить і що бо убиває. Тому імена тих "советських людей" повинні залишатися тільки мертвою статистикою. Тим часом імена вождів УПА і бойовиків ОУН далі є живою історією людства, що відраджує народи.

Ось чому ми сміливо маємо глянути в очі тому хлопчині, який свого батька заплутував: — Тату, чи були організаторами страй-

персональну юрисдикцію, стане чинником об'єднання цілої нашої Церкви та докажем її живучість, включно з Церквою в катакомбах. Створення Києво-Галицького Патріархату скріпить віру в нашому народі, викличе релігійний запал і підтвердить вірність Святого Апостольського Римського Століці та Наслідників св. Петра", — сказано в листі в найбільш людській і протоколярно витриманій формі.

Другий лист, адресований до кардинала Віно (українською і французькою мовами), порушує справу Української Католицької Церкви під Совітами, її важку долю переслідування та політику Ватикану супроти цього. Зокрема автори листа покляються на участь представників Апостольської Столиці на конференції в Гельсінках у справі європейської безпеки і співробітництва. Критично висловлюються в листі, що на конференції не було поставлено ясно і конкретно свободу релігії в ССР, а зокрема проблему відновлення заборонених релігій в тій країні, до яких належить й УКЦерква. Дослідники написали в цьому листі про цю справу так:

"Українська Католицька Церква є сьогодні поза законом в ССР. Її вірні домагуються легалізувати відкриті діяльність цієї Церкви згідно з існуючим законодавством та в ім'я прав людини. Це домагання повинно бути підтримане представниками Святої Столиці. Якщо акти про європейську безпеку і співробітництво будуть підписані представником Святої Столиці без зобов'язань з боку уряду ССР реєструвати ті вільні здійснювання релігійної свободи, то ми будемо уважати це великим знехтуванням основних моральних принципів та обов'язків Ватиканського уряду і Вашої особи".

Далі в листі сказано, що українські місіонерські організації бажать бути поінформованими, що зроблено Апостольською Столицею в справі відновлення у правах УКЦеркви в Україні, а також автори очікують заповнення, що чинники Ватикану будуть виступати в обороні переслідуваної Церкви та її репресованих вірних.

(Продовження буде)

ДОПОВІДЬ РЕД. ОСИПА ЗІНКЕВИЧА

Рочестер, Н.І. — В неділю, 28-го вересня ц.р. о годі 4-й по полудні тут в приміщенні Українського Народного Дому при 831 Джозефівені, відбувся доповідь редактора видання "Смолоскип" Осипа Зінкевича на тему: "Від Самвидаву до підписів в Україні". Доповідь об'єднує 20-й Відділ Організації Державного Відраження України (ОДВУ). Після доповіді — запити і дискусія.

Лука Луці

В. СОФРОНОВ ЛЕВІЦЬКИЙ НАПИСАВ НОВУ П'ЄСУ

Я дістав від відомого письменника В. Софронова Левицького листа, в якому він повідомляв мене, що "всему ядалось написати п'єсу із Львівського побуту за три дні назавою "Рассодні недовічена". (Чи ді назва Вам відповідала? Ця п'єса в наших умовах, мабуть, ніколи не побачить світу окремим друкованим виданням, я переробив її на циклопесті і посилав Вам один її примірник. Можливо, ви її прочитати і, есенуально, написати про неї кілька слів у "Свободі", якщо вона буде того варту. Може, якраз якийсь наш театральний ансамбль набере охоти поставити її на сцені".

В останніх днях в нашій пресі з'явилися голоси про те, що треба кохати подати про показання праці в діяльності театральних мистецтв. Нарізка "Українське Слово" писало, що "перед у цій діяльності повинні вести наші колегі в теперішній професійній і півпрофесійній актори та особи, особливо театральним мистецтвом зацікавлені". А "жоденник "Свобода" надрукувала 25-го квітня ц.р. передовий, в якій пишеться, що "справа театрального мистецтва, в якій не було б форм — професійних, півпрофесійних чи аматорських одиниць, не тільки заслуговує, але й вимагає нашої максимальної уваги". Далше пишеться в цій передовій, що успіхи "Заграви" з Торонто, Філадельфійського, Театру у "п'ятих" та зокрема "Студії мистецтв" слова Лідії Крушельницької виставою "Ой, не хеди Гриво" — повинні заохотити до показування праці в діяльності театральній".

Про нову п'єсу В. Софронова Левицького можна сказати те, що її автор не довів у праці з театром і для театру. Він працював у цій діяльності у Львові, а тут явив дві книжки творів, з яких могли б користуватися театральні ансамблі та театральні аматорські гуртки.

Нова його п'єса, має три дії, надрукована на 46 сторінках. Місце дії для всіх актів — вітальня інтелігентної родини у Львові. Час дії — 1833 і 1911 рр. (ліній бомбардує Львів). (Автор знає про труднощі з декорациями і це вважав уваги в своїй п'єсі).

Акція мистецтва гостро напружена. Ось яка п'єса в першій дії. Роман до мамі і до дружини: —

— Без плачі! Сьогодні сталося щось поважне. Завтра доведеться з газет. Двох наших при тому злодій. Я чудом врявував. Мушу втікати за кордон".

Ща смена між Романом, дружиною і мамою кінчається тим, що поліція приходить арештувати Романа, але він тільки хитливому тому втік бічними дверима.

Не можна подати змісту п'єси, бо тоді не було б зацікавлення п'єсою.

Гадаємо, що письменник, який імає автора, до дотеперішньої праці в діяльності театральних мистецтв та його самостійним діяти доволі заборони в тому, що його п'єсою "Рассодні недовічена" зацікавляється, що хотіли б оживити театральну діяльність між українцями у вільному світі.

Адреса автора: W. Lewytsky, 9 Woodhaven Heights, Toronto 21, Ontario, Canada.

Велика різниця між ним і Шевченківським "Деребенію", та одна характерна риса залишається незмінною: обоє вони служать рідному народові і рідній справі. І нині, коли В. Луці співає у виступаючому відпочинку місці в Англії, і під час концертних виступів на кораблях чи десь у Африці — син України, далекий нащадок славетних козарів не забуває включити до свого репертуару й кілька українських пісень чи пояснити чужоземним слухачам, що таке бандура і що діється нині в окупованій Москвою Україні. (Закінчення буде)

Леонід Полтава

ГІДНО ЗУСТРІНЕМ ГОЛЛЯНДСЬКИХ БРАТІВ

(Репортаж)

2

За останні 25 років чимало самих українців зневірився і покинуло справу служіння своїй улюбленій ідеї, але серед цих голляндців не вийшлося ні одного такого! Ім'я в складі Бізантійського Хору були тільки внаслідок змін віку співаків. Вирішувати чвертьстолітній оди голляндець не покинув улюбленої справи, співаючи "вину" на те, що важко працює, має велику родину, великі обов'язки чи якісь "інші" переконання... Пошануємо їх за це виявом особливості, бо вони варті не лише земної уваги, а й справжньої людської любові.

Д-р Мирослав Антонович Це багатогранно обдарована людина, яка, услід за вилетом Гете, що "талянт — це поодинокість", поодинокість і пильно йде до вершин роз-

же в кінці написав докторську дисертацію в 1951 р. Того ж року заснував Бізантійський Хор і став його незмінним мистецтвом керівником та диригентом, з однією перервою, коли в 1953 році одержав стипендію від Гарвардського Університету в Америці і тут студіював впровадження року в Кембриджі. З 1954 р. проф. д-р Мирослав Антонович працював асистентом, потім науковим редактором, а з 1962 р. працює старшим науковим робітником при Утрехтському Університеті.

Музикознавчі праці д-ра М. Антоновича друкували окремими виданнями та в журналі відповідного профілю українською, голляндською, німецькою, французькою, латинською, слов'янською та ін. мовами.

Як мистецтвий керівник хору і диригент, він принципово оминає твори, написані в Україні під більшовизмом після 1920 року, зберігаючи українську незалежну мелодію. У програмі Бізантійського Хору, надзвичайно багатій, — релігійні українські пісні, в тому й стародавні, твори Вортнянського, Веде-ля, Березовського та інших

композиторів — класиків, у тому М. Лисенка, С. Людкевича, Д. Котка й багатьох ін. Хор під його диригуванням інколи виступає також із симфонічними оркестрами.

Д-р Мирослав Антонович — не політик. Та він знає, що політику роблять фактично, а він дає світові незаперечний факт величчя української вокальної — музичної культури. Годі переоцінювати той факт, що українські твори виконують під його керівництвом голляндці. Західноєвропейська преса, опікуючись віситуми Бізантійського Хору, часто пише й про Україну та нерозв'язану в ХХ сторіччя українську проблему.

Дуже важливий і факт піднесення українського релігійного мистецтва, і пропагування його серед різних народів світу в той час, коли в повоєнній Україні "навіть молитись ворог не дасть".

Маєстро Володимир Луїч

Хто не знає Шевченкового козаря Перебендю, старого і сліпого, який "усоди встелється та на кобзарі грає"? Дорогий той образ для нас,

СЛОВО ПРО НЕЗАЛЯКАНУ НАЦІЮ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Українці виграли якусь війну, або прийняли одну біду? Ми скажемо йому та всім українським дітям: — Так, українці виграли багато битв і воєн, у різні епохи своєї історії. Ваші предки приносили цінні нагороди Царгороду. Ваші предки з Сагайдачним палили Москву. Ваші предки збудили блискучі перемоги над поляками, мадярами, росіянами та іншими агресорами. Але найбільшою їхньою перемогою XX століття є перемога над московським страхом, що мільйонами людей віддався непереможним. Будьте горді з того, що ви належите до незалежного українського роду! До цієї перемоги великою мірою причинилися і ті друзі, які в боях — учасники рейдів, частини УПА, що прорвалися зі зброєю в руках на Захід, допомогли українській політичній еміграції довести світові правду про Україну — про незалежну українську націю. Їх завдання ще не закін-

Біла джерел нашої культури

Пожертв у Фонд видання і збереження літературної спадщини Володимира Винниченка

Перед наближенням сторіччя від дня народження Володимира Винниченка, Комісія УВАН для вивчення й публікації спадщини Винниченка, поставила перед собою нові, важливі для історії української літератури і громадської думки завдання. А з них насамперед:

1. Підготувати й опублікувати 1-й том „Щоденника“, в який увійдуть письмовні записи і нотатки від 1911 по 1920-ий рік включно.
2. Підготувати й видати до друку рукописний збірник „Вісник імператриці“ (1936), у якому В. Винниченко, перший в українській і чи не перший у світовій літературі, передає свій виразний атомовий збір.
3. Підготувати й видати збірник праць про життя і творчість В. Винниченка.

Винниченківська комісія УВАН цим з адляцією відзначила, що на цю велику, важливу і велику коштувану працю вже в цьому році надійшли пожертви від таких наших громадян:

Д-р, св. п. Петро Кулинич — 1.500 дол. (Попередня пожертва — 2.000, разом 3.500), інж. Василь Ростун, Чикаго — 400 дол., пані Олена Кобзар (Віннігер, Канада) — 250 дол., інж. Святослав Боженько, зі Сан Франциско, св. п. батька, проф. Б. А. Боженька — 150 дол., інж. Сава Зеркаль (шануючи пам'ять довголітнього приятеля й українська патріотка Микита Мочарного) — 50 дол., Олена Матух (Ворфало) — 36 дол., д-р Теодор Коеток (Сібух) — 30 дол.

До 25-го пожертували: Сильвестер і Кліментія Пігуляк (Клівленд) — замість виїзду на могилу св. п. Івана Собенка, організатора Відрейського Допомогового Ко-

Округа УНС Ньюарку...

Закінчення зі стор. 1-ої

Головний радник Євген І. Гавриш в першу чергу зазначив, що перший раз він є на нарадах Округу, з якої був обраний радником, і тому дякував всім, що допомогли йому бути обраним на члена Головного Уряду УНСОую. Відтак інформував про тримісячну працю на пості обласного організатора та висловив ряд порад як організувати членів. Обласний організатор Василь Оріховський провів аналіз зборищ Округу за останніх 6 місяців і назвав секретарів, які працюють відносно добре розбудованої УНСОую і Округу. За його словами, по 31 серпня Округа придала 99 членів, забезпечених на загальну суму 242.500 доларів і тимчасовою виконавчою владою на 77 відсотків. Згадуючи поодинокі Відділи, він привів членів нової управи 340 Відділу в особах пані Стефанії Бухманової — голови і пані Софії Оріховської — секретарки. Він зазначив, що цей Відділ є найкращим, бо вже прибув 27 членів. Відтак назвав секретарів інших Відділів та їх досягнення: Відділ 76 (секретар Микола Демчук) 18 членів, Відділ 37 (пані Анна Гнатюк) 14 членів, Відділ 172 (Василь Осадчук) — 9 членів, Відділ 14 (Михайло Ортук) — 8 членів, Відділ 27 (пані Людина Олесницька) — 7 членів, Відділ 234 (Іван Іванчик) — 7 членів, Відділ 371

Пам'яті Михайлини Лецишин

У вівторок, 26-го серпня, в сума вістка облетіла не тільки Клівленд і околиці, а й інші місцевості Америки і Канади, бо саме в цей день тут, після тяжкої і довгої недуги, померла на 72 році життя пані — матка св. п. Михайлини Лецишин з роду Чарківська.

В день 27-го серпня, у похоронному заведенні М. Колодія у приватності членів її родини, друзів і приятелів відслужено парастас.

Співав церковний хор під орудою маестра Григорія Кистасюка.

У п'ятницю, 29-го серпня, заупокійну св. Літургію, у св. Володимирському Православному Соборі на Пармі, відслужив настоятель митрофорний прот. С. Ганкевич та декан Пен — Огайського деканату митрофорний прот. В. Олійник.

Відтак, на другий день, 30-го серпня, в останній Покійної похоронено на українському православному цвинтарі в Вавид Брук, Н. Джерсі.

Похорон, очолюваний Владикою Марком, був дуже урочистий, в якому безпосередньо брали участь десять священників, а саме: о. П. Фалько, о. Ф. Шпаченко, о. С. Шадринський, о. А. Дораківський, о. В. Желехівський, о. П. Крета, о. І. Наконечний, о. П. Мелех, о. Ф. Ісаченко, о. М. Петлак, а крім того також в церкві були присутні: о. М. Замляченко та о. В. Чекалюк. Співав хор під керівництвом проф. П. Лавинова.

Владика Марко зазначив, що в останній Покійній, виступивши в родині, промовляв також о. П. Фалько і о. С. Шадринський. Описав, заходячи місцевого сестринства, в приватності залі при конкесторії для всіх учасників цього похорону, вшановано трізню, де була також присутні Розалія Борис та Марія Косюк, які спеціально прибули з Вунсакету, Р. Айленд.

У 100-річчя смерті Г. Х. Андерсена

Музей у Данії — без українських видів його казок

Сто років тому, 4-го серпня 1875, помер у Данії, в Копенгагені, світовий слави письменник, автор казок — Ганс Христиан Андерсен. Увесь культурний світ — літературні установи, журнали, преса вшанували в місяці серпня безсмертного творця чарівних казок академіями, доповідями, статтями.

У родинному місті Андерсена, в Оденсе, існує в його честь музей, в якому м.і. зібрані переклади його казок різними мовами світу, але й досі нема у ньому видань українською мовою, а теж нема їх бібліографії, яка мала б увійти в загальну бібліографію творів Андерсена мовами світу, яку саме готують тепер у Данії до друку. Щоб заповнити цякавину, робимо розшуки за українськими виданнями казок Андерсена, починаючи від першого видання — це за життя автора — 1873 р. в Києві в перекладі М. Старицького з ілюстраціями М. Мурашкі. Відтак видання 1906 в Києві Б. Грінченка в перекладі М. Загірної, а в Галичині видання У. Педаг. Т-ва 1900 р. в 4 частинах, відтак видання М. Таранька, в часі II світової війни — в Кракові 1941 в серії „Моя книжечка“, після війни цякавину видання Д. Солонька і видання друком в Ангбурзі й.н. „Дванадцять казок“ в перекладі А. Орла та ряд інших, не згадуючи про

Патриша Герет твердить, що діяла під примусом терористів

Сан Франціско. — Невдоволені працівники ЕФ-Бі-Ай Патриша Герет у вівторок, 23 вересня, представила судові заяви, в якій твердить, що після її скоплення членами т.зв. „Симбіонської визвольної армії“ в лютому 1974-го року, терористи фізично знущалися над нею, держали її кілька днів зв'язаною в шафі, правдоподібно давали їй наркотики, а після змусили брати участь в нападі на банк, загрожуючи, що вб'ють її, якщо вона відмовиться. Адвокати Патриші Герет, дочка президента газетного концерну Рандольфа Герста, старалися цією заявою переконати федеральне суддю Олів'єра Картера, щоб дозволив, щоб Патриша була звільнена на поруку, якщо за неї зложать

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Дорогого та Незабутнього МУЖА, БАТЬКА І ДІДА

Бл. п. МИХАЙЛА ТРОЩУКА відправитись ЗАУПОКІЙНУ СЛУЖБУ БОЖА в соборі СВЯТИХ ВОЛОДИМИРА І ОЛГЫ в ЧИКАГО, ІЛЛ. в суботу, 4-го жовтня 1975 р. о годині 7:45 рано Про молитви за упокій душі Покійного просить РОДИНА

В ПОСТУ ТЯЖКІ І СУРНУ, а особливо болісну для нас річницю смерті нашого Дорогого і Незабутнього МУЖА І ТАТА

Бл. п. ПАНАСА ПІСКУНА в ПЕРШУ СВЯТУ ТРОЙЦІ 28-го ВЕРЕСНЯ 1975 РОКУ в ПЕРШУ СВЯТУ ТРОЙЦІ 836 Lyons Avenue, Irvington, N.J. після СЛУЖБИ БОЖОЇ відправитись ПАНАХИДА ЗА СПОКІЙ ДУШ СПОЧИЛОГО Того ж самого дня по полудні, бл. 3-ої години на ЦВИНТАРІ в С. ВАВІД БРУКУ, Н. Дж. відправитись ПАНАХИДА ЗА СПОКІЙ НОГО ДУШІ Занежати і привертати просять про молитви за упокій душі Покійного. Дружина — АННА І ДІТЯ

Український Народний Дім

НЬОАРК-ІРВІНГТОН, Н. Дж. запрошує своє ЧЛЕНСТВО на

ПІВРІЧНІ СХОДИНИ

мі відбудуться в неділю, 28 вересня 1975 р. о год. 5-ти по пол. у власному приміщенні 140 Prospect Avenue, Irvington, N.J. ЧЛЕНІВ ДИРЕКЦІЇ просимо прийти о год. 4:30 для спільної знімки. УПРАВА

ВІДПІСЬ Т-ВА ЗА ПАТРІАРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА в ГІУСТОН, Техас запрошує на НЕДІЛЮ, 28 ВЕРЕСНЯ п. р., год. 7-ма веч. в залі МІЩЕВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЧСЬКОЇ ПАРАФІ ДОПОВІДЬ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО РЕФЕРЕНТА Т-ВА

ред. Василя Насізіяка

„ОБОРОНА ПАТРІАРХАТУ ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЧСЬКОЇ ЦЕРКВИ В СВЯТОМУ РОЦІ 1975“ УПРАВА ВІДДІЛУ

МИСТЕЦЬКА МАЛЯРСЬКА ШКОЛА

Д. Р. КУЗЬМИ ПОЧАТОК НАВЧАННЯ І ВІСКИ в неділю, 29 вересня 1975 р.

год. 4-та по пол. ЗАЛІ ч. 32 УНДому в НЬО ЙОРКУ Тел. (212) 254-2024, (212) 254-6948

71-ий Відділ СУА

ДЖЕРСІ СІТІ, Н. Дж. — вшановує — в неділю, 28-го вересня 1975 р. в годині 3:30 по пол. в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ при Fleet Street, Jersey City, N.J.

ДЕНЬ ЖІНКИ

В програмі беруть участь: світової слави співачка ГАЛІНА АНДРЕЄВНА, відома режисерка ОЛІЯ ПІКАРОВА, та жор 71-го ВІДДІЛУ СУА їх директором ПОСІДА РЕНІАВОВИЧА.

ПОДЯКА

Цією дорогою складасмо нашу найціннішу подяку ВИСОКОПОВАЖНОМУ І ДОРОГОМУ

П. ДРОВІ ОСТАПОВІ БАРАНОВІ

за добре серце, довголітню солідну лікарську опіку у своїй опіці та благословити Вас здоров'ям на многі і благі літа. На все відчли: МУЖ — ІВАН ВІНОГРАДСЬКИЙ, донька — ВІРА СУШКІВ з Родиню

НЕДІЛЯ, 28-го ВЕРЕСНЯ 1975

Год. 5:00 по пол. МИСТЕЦЬКІ ЛІТОВІ ЗМАГАННЯ

„Чорноморська Січ“ — Woodbridge Hungarians

Неділя, 28-го вересня 1975 р. — Год. 12:30 по пол. ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ (резерва) — ПОРТАУЛЬСЬКИЙ СК Пляща: Waterland — Maplewood, N.J.

Пам'яті Лесі Івченко

(До 30-ліття з дня смерті)

Тридцять років тому 21 вересня 1945 р. у Мюнхені загинула молода талановита українська письменниця Лесі Івченко. Їй було тоді лише дев'ятнадцять років. Саме тоді перед молодого дівчини відкрилися широкі можливості здійснення її рожевих мрій і планів. Повна енергія й завзяття весела й життєрадісна студентка поспішала до університету. Там вай був переповнений, Лесі членилася на приступках трамваю. По вулиці з шаленою швидкістю мчить американська військова машина. Від страшного удару пі-сі зашпину „Леся падає на брук... Поховано Лесю в Мюнхені.

Лесі Івченко народилася 12-го листопада 1926 р. в Києві, в родині відомих українських письменників. Її батько визначний український письменник — Михайло Івченко, засуджений умовно в процесі Сіплки Визволення України; він помер на Кавказі 1939 р. Мати Лесі — відома українська письменниця Людмила Івченко (Козаленко). Дитячі роки Лесі проходили в умовах більшовицького терору. Під час німецької окупації Леся брала діяльну участь у праці Українського Червоного Хреста що мав головне завдання рятувати сотні тисяч полонених, приречених на голодну

СХОДИНИ ФІЛІАТЕНСТВА

Нью Йорку і околиці відбудуться в неділю, 28 вересня 1975 р. о год. 12. хв. в домі ОММА (при Літературно-Мистецькій Клубі), 149 Драуга Авеню. Нью Йорк, Н. Й. Запрошуємо всіх зацікавлених.

Пляща: FARCHERS GROVE Union, N.J.

Нью Йорк, Н. Й. — 3 Літературно-Мистецького Клубу повідомляють, що в приміщенні цього Клубу, в п'ятницю 26-го вересня о год. 7:30 вечора, пані Слава Рубель виголосить репортаж з Польщі по Україні п.н.

„Краса України в прозі“ у п'ятницю, 3-го жовтня, в клубовій квартирі, о год. 7:30 вечора відбудуться загальні збори Клубу.

Петро Одарченко

Український Літературно-Мистецький Клуб

Нью Йорк, Н. Й. — 3 Літературно-Мистецького Клубу повідомляють, що в приміщенні цього Клубу, в п'ятницю 26-го вересня о год. 7:30 вечора, пані Слава Рубель виголосить репортаж з Польщі по Україні п.н.

„Краса України в прозі“ у п'ятницю, 3-го жовтня, в клубовій квартирі, о год. 7:30 вечора відбудуться загальні збори Клубу.

Пані з Марійської Дружини гостили приватних вечерею. Кінцеву молитву подяки провів о. д-р Ю. Шумовський з місцевої української православної парафії.

Посвячення церкви в пам'ять бойовиків ОУН та воїнів Буковинського куреня

Буковинська Україна, чи Зелена Буковина є невід'ємною частиною Соборної України. Починаючи з княжих часів, і пізніше у добу Галицько-Волинського князівства, Козацької Держави та 1918-1922 років Буковина постійно тягнута до Соборної України. Завершенням цього були Українська Національна Рада і Всенародне з'їзду, яке відбулося з участю представників майже всіх місцевостей Буковини. 3-го листопада 1918 р. у "Народній Домі" в Чернівцях. На цьому з'їзді, згідно з прийнятим самозначенням, одностайно схвалено з'єднати у великий український народом та стверджено, "прилучення української частини Буковини до незалежної Західно-Української Народної Республіки". Те самозначення було поглиблене з'єднанням Західно-Української Республіки з Українською Народною Республікою.

У тогочасній боротьбі за Державність, в роках 1918-1922, визначився Буковинський Курень. Традиційно назву цього давнього Куреня прийняв новий Курень, зорганізований за наказом Проводу Організації Українських Націоналістів, очолюваний бл. пам'яті полковником Андрієм Мельничком, — під командуванням сотника Петра Войновського що був в часі більшовицької окупації, у роках 1940-1941, провідником ОУН на Буковину і Васарабію. У постійних змаганнях під час підпілля на Буковині і Васарабію зформувалося т. зв. тайні загони, що мали завдання дошукати червоною окупантів мілітарними засобами: командиром загонів був поручник Дмитро Звізда, референт військових справ у проводі Буковини та Васарабію.

Новозаснований Буковинський Курень, під командою сотника Петра Войновського, на доручення Проводу ОУН, з тогочасними змаганнями та маршрутами, в перших днях серпня 1941 р. посувався вже на Придніпрянину в напрямку "столиці України, Києва. Тут почалися від Кам'янки - Подільської, виконували накази і доручення Проводу. У Києві, Курень також підпорядковувався новоствореній Всеукраїнській Національній Раді з проф. Миколою Велицьким на чолі, склавши перед ним присягу вірності Україні. Нині, добачуючи загроз у існуванні Буковинського Куреня, його розформували, а частину воїнів розсіяли по різних частинах і територіях, зокрема з Білорусі, для доборова більшовицьких загонів.

Однак, навіть після розпаду Куреня, його воїни як і бойовики організовано зформувалися у бойові загони на Придніпрянину для оборони перед наступом броневого окупанта і червоної партії. А решта, вертаючись на рідну землю Буковину продовжувала далі боротьбу, організуючи відділи УПА під командою сотника Лугового та його заступника Гайдюка. Саме тому у Зверній Воночній України проголошено правила по Україні, крім підпису головною Командира УПА ген. хор. Т. Чупринки виділі і підпис С. Стеля керівника ОУН на Буковину.

В пам'ять тих бойовиків та воїнів Буковинського Куреня їхній командант, сот. Петро Войновський здвигнув власним коштом і силами на свої посілости в Кергоньці, Н. І. Церкву-Пам'ятник в мазепинський стилі, яку посвячено 12-го липня 1975 р. Акт посвячення доконав митрофорний протоієрей Віталій Коваленко, в асисті митроф. прот. Миколи Антохія, митроф. прот. Івана Ткачука, прот. Володимира Базилевського та новоієроманової капелляна о. Теодора Глуханюка, з Канади, учасника Буковинського Куреня.

Урочисту соборну Службу Божу відправлено з супроводу хору української православної церкви св. Богородиці з Мейплууду, Н. Дж., під диригентурою Петра Шкварка, та з участю оперних співачок Ганни Шерей, Віри Левинської та Степана Варка й ін. Після відчитання Євангелія, о. митроф. прот. Віталій Коваленко вголосив проповідь спільному патріотизмом. Він глибоко оцінив чин сот. Петра Войновського, фундатора чи ктитора той церкви, який своїм коштом і своєю мозольною працею, побудував Церкву-Пам'ятник Буковинського Куреня на спомини друзів та воїнів, які віддали життя за Христа Віру та Божу Україну, сповняючи присягу "Здобудем Українську Державу або згинем в боротьбі з нею".

По Богослужбі посвячено пропам'ятну таблицю на спомини полеглих побратимів, виготовлену українською та англійською мовами й також урочисто посвячено прапор Буковинського Куреня; на блакитній тлі нашої золотими нитками, на одному боці Державний Тризуб з написом в горі "Буковинський Курень, а в низу 1941-1945, а на другій стороні націоналістичний Тризуб з мечем-симолом дальшої боротьби за відновлення Самостійності Соборності, а на долинні ОУН. Тут удріть митроф. прот. Віталій Коваленко, побажав учасникам Буковинського Куреня той прапор знову гідно донести до столиці України, до Києва.

У урочистостях з прапорами взяли участь, українські комбатанські організації з ген. хор. Аркадієм Валійським та з ген. П. Смордовським анчолі, як рівнознач з прапорами ОДМУ і ОДВУ. Всі вони, як також представники різних організацій і громадян та громадянки були кумами й кумами й записувалися у пропам'ятній книзі і їх удекоровано жовто-блакитними стяжечками, які простягалися від посвяченого Прапору. Керівником і вторичником коло церкви був секретар головної команди СВУР учасник УПА на Волині поруч. Дмитро Фурманець. Також присутні могли набити жетон з церквою, уфундований Головною Управою ОДВУ.

Ця велика і спонтанна урочистість — маніфестація, — з участю біля 500 осіб, — закінчилася багатомісцевим для читача церквою соти. Петра Войновського та відспіванням церковного гімну "Боже Великий Єдиний"... Полк. Петро Содолю-Зелінський виставив малюнок Охтирської Матері Божої з прапором Запорозької полк. Болбочана з 1918 р. Командира походу на Крим Української Армії.

По обіді на Союзіві, оселі УНСОУ, в залі "Веселка" відбулася Академія в честь Буковинського Куреня, яка розпочалася комбатанським апелем з всіма Пропанями переведеним отаманом Богданом Давидівським від Вільного Козацтва, як також зачитуванням перед ген. хор. Генералом Штабу Аркадієм Валійським, представником Ресурсу Військових Справ Уряду УНР в Екзилі, Генерал перше удекорував Хрестом Заслуги Буковинського Куреня командира того Куреня соти. Петра Войновського, який далі удекорував привласних учасників та зв'язкових того Куреня, як також жінок і рідно полеглих воїнів Буковинського Куреня (просити та мистецьке виконання Хреста заслуги в соти. Петра Войновського. Удекорования сцени з націоналістичним Тризубом та назвами головних міст, як Львів, Ху-

ст, Чернівці та Кишинів з вказівками скерованими до Києва), як символ доби Українського Націоналізму, що її назвав соти. Петро Войновський добою Олега Ольжича) виконав інж. архітект Роман Швед.

Програмою керував д-р Степан Вороб, залосивши до виголошення святоїного реферату дир. Микола Вігун, члену Сенату ОУН. Доповідач накреслив політичне положення під час Другої світової війни, і намагання українців зібрати в руках здобути самостійність, — тоді між іншим військовим формалістом, був Буковинський Курень. У мистецькій частині програми були: сольові солісти Марти Лихолай, який аккомпанював і відіграв соліські точки піаністка проф. Дарія Каранович, та сольові Михайла Шкварка, якого аккомпанював Тарас Шкварко. Учасник Буковинського Куреня чотовий Іван Лукинич з Канади зачитав власний вірш "Буковина" присвячений соти. Петрові Войновському, а скрипаль проф. Рафаїл Бенке при супроводі К. Цибики, відіграв класичні й українські композиції. Павлі Ольга Білозор — Цегельська відчитувала вірш "Незнайомою воїнові" О. Ольжича і ділі виступав квартет бандуристів, П. Шкварко, В. Василь, М. Гнатюшин, під керівництвом Володимира Юрковича. Академію закінчено відспіванням національного гімну.

У неділю 13-го липня в церкві відправили Службу Божу прот. Володимир Базилевський й капелля Буковинського Куреня о. Теодот Глуханюк; проповідь вголосив прот. Володимир Базилевський. Панахиду за полеглих бойовиків ОУН та воїнів Буковинського Куреня відправив митроф. прот. Віталій Коваленко в союльній вище зазначених осіб, який також вголосив проповідь на євангельську тему, "Немає більшої любові як хто віддасть життя своє за друзів своїх". Не зважаючи на дощ, присутні зі засвіченими свічками відстояли Панахиду та проспівали полеглих "Вічну Пам'ять".

По полудні, на "Союзіві" в залі "Веселка", відбувся Бенкет, який проводив інж. Любомир Калінич. Молитву провів митроф. прот. Віталій Коваленко, а керівник Бенкету представив головний стіл, за яким засіли представники центральних організацій і священики.

Також представлено чільніших представників та учасників Буковинського Куреня.

На внесення митроф. прот. Віталій Коваленка присутні склавали вислати привітну телеграму проф. Миколі Велицькому, голові Всеукраїнської Національної Ради в Києві, на руки якого Буковинський Курень склав присягу вірності Україні.

У мистецькій програмі вступала опера співачка Ганна Шерей, який аккомпанювала й відіграв соліські точки піаністка Марта Глібка Садилленко.

На урочистість зі всіх сторін світу надіслано 311 привітів.

Присутні очолювали пропам'ятну теку, в якій була коротка історія Куреня, опис церкви, дев'ять листів, марок, конверт з портретами націоналістичних провідників та учасників Буковинського Куреня. У пропам'ятну Книгу вписалися й склали пожертви понад 150 присутніх.

У понеділок 14-го липня Панахиду, за душі спочилих Буковинців на еміграції відправили митроф. прот. Микола Антохій, прот. Володимир

Базилевський і о. капелля Буковинського Куреня Теодот Глуханюк з Канади.

Під час обіду в Італії С-ї юзівки відбулася Буковинська Зустріч, яку провів д-р Деніс Кайтківський, присутні ділилися спогадами проплітати їх різноманітними дотепами, а Зустріч прикрасили сольові операми співачки Ганни Шерей та учасника Буковинського Куреня, Загула — Вибацький з Каліфорнії.

На внутрішній збагачення краси церкви подарували: о. прот. Володимир і Олена Базилевські — образ Христа, дві малі іконки, образ Петра і Павла, та спільно з інж. Юрієм Базилевським, образ Богоматері на іконостасі; митроф. прот. і артист — малюнок о. Микола Антохія відіграв власноручно виконавши двома образами на бічній стіні іконостасу, учасник Похідних Груп, також малюнок, М. Михалевич створив для бічних дверей образи: св. ангелів Михайла і Гавриїла, з'явив лямпаду перед образом Тайної Вечері прислав о. д-р прот. Яків Костецький, завіс на Рафеліс двері і покриття на престіл виконала п-і Лана Костецька, п-і Пелехата вишила накривтя у буковинських зразках на тетралоді цінну Чашу й інші кінечні церковні сосуди отримав від родини Музики з Кергоньці, Н. І. п-і Мороз з Брит. Колумбії Канада, анішла традиційний хрест, образ Свята Родина з різьбленими рамами подарував учасник Буковинського Куреня Михайло Гарпичук, кивот на престіл замовила Стефа Жуковська, адова по учасникові Куреня, свічки на престіл, у пошану свого мужа Юліана, замовила п-і Бенке, Євangelію, на пошану своєї дружини, д-р Ченчиківський, хрест та два свічки на кивот замовила п-і М. Герус, малу лямпу пожертвувала п-і Ярошенко, килим о. митроф. прот. Віталій Коваленко, два рушники з України подарувала п-і О. Короньська, один рушник вишитий буковинським зразком подарувала п-і Антохія Глібка - Мороз вдова по учасникові Куреня, нещодавно привезений з України рушник передала п-і Луків і Нюарку, Н. Дж. Окрім того золотіли різні дари від інших осіб, що про них ще згадаємо. Отаман Богдан Давидівський, від Вільного Козацтва передав вишитий образ на Сибірі "Чаша", який був посвячений під час урочистих Богослужень.

Усі урочистості безкоштовно фільмував і їх озвучував інж. Поліський з Ньюарку, Н. Дж. Хто бажав набути п-і фільми і світлин, може їх замовити.

д-р О. Соколін

УКРАЇНСКА ДІТЯЧА СВИТЛИЧКА ВЧИТЬ ВАЛУ ДИТИНУ ПІВ ОДНІЄ МОВІ.

Mobile Home Park Manager

Ray M. Wright, Inc.

251 Oakley Drive

COLUMBUS, Georgia 31906

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Unskilled Laborers — We have several openings for year round employment.

Мамі вшанувало пам'ять д-ра М. Сосновського

З ініціативи Ірени Ракуш, голови СУА в Мамі, та Володимира Трача, колишнього голови "Союзу Кушів і Промисловців" в Тернополі, найближчих приятелів св. п. д-ра Михайла Сосновського, відбулася в Мамі 7-го вересня в неділю поминальна зустріч Тернопільських Земляків, присвячена пам'яті д-ра М. Сосновського. Того ж дня о. крилошанин Петро (Олександр) відправив в українській католицькій церкві Успення Пресвятої Богородиці Службу Божу за спокій душі Покійного. Після Богослужень у церковній залі зібралася тернопільська землячка на жалобні сходинах, які відкрив і ними проводив автор рядків. Повстанням з місць і хвилюючі мовчання вшанувало пам'ять нашого Покійного.

Перший промовляв Володимир Трач, який довгі роки в Торонто, а згодом в Мамі товаришував з д-ром Михайлом Сосновським. Він згадав про незабутні зустрічі з св. п. д-ром М. Сосновським, який кожного року восени або взимку приїжджав з дружиною до Мамі Віч на відпочинку. В часі свого коношасного походу д-р Сосновський, анічав, зустрічав своїх Земляків і дуже часто на березі океану розмовляв з ними на різні громадські та політичні теми. Навіть земляки люблячи ці гутирки, користали з них і високо цінили свого визначного земляка.

З болем серця сприйняли ми всі трагічну звістку про нагальну і несподівану смерть нашого великого Друга і Приятеля.

З черги забрала слово Ірина Ракуш, яка теж поділилася своїми спогадами з присутніми про зустрічі з д-ром Михайлом і його дружиною Оксаною Сосновськими. Вони обоє живо цікавилися громадською працею нашого жіноцтва, зокрема Відділом СУА в Мамі. Несподівана смерть д-ра Сосновського — це велика втрата для нашої спільноти, і його ніхто не буде спроможний заступити. Вона щиро співчувала великому горю дружини

Б. Остапчук

Пам'яті Марка Ігоря Палагюка

Жорстока, небагата на смерть, на поштовому возі, 23-го серпня п. р. перервала шляхетне молюде, в розвізці на двадцятьтретім році життя Марка Ігоря Палагюка, члена СУМА ім. М. Палагюка, воєна американської армії, сина відомих активних батьків в Організації Визвольного Фронту та в суспільно-громадських організаціях міста Чикаго, керівників радіоодиноч Організації Визвольного Фронту "Вечіра Трибуна" Любомира і Василя Палагюків.

У четвер і п'ятницю, 28 і 29-го серпня, у похоронному заведенні Василя і Богдана Музики панахиди відслужили, настоятель українського православної катедрально-го собору св. Володимира о. Федір Вілецький, о. д-р Іван Тилицький із українського католицького собору св. Володимира і Ольги, о. Іван Кристук, парох св. Софії, та дячок Андрій Гілух. Співав катедральний хор "Вояки" св. Володимира.

Похорон відбувся в суботу 30-го серпня, в катедральному соборі св. Володимира. Тіліні останки Покійного перевезено на цвинтар у Елмвуді.

Після похорону відбулася тризна в ресторані Белведер, яку відкрив і нею проводив о. Ф. Вілецький; на панахиді і тризні промовляли: о. Ф. Вілецький від родини Покійного і катедрі св. Володимира, о. д-р І. Тилицький з українського собору св. Володимира і Ольги, д-р Павло Надзівич від СУМА, о. І. Кристук, інж. Антін Кушніський, учитель Покійного, Ярослав Загородний від Організації Українського Визвольного Фронту, інж. Андрій Касичук від родини. Під час тризни зібрано 240.00 дол. на Фонд Оборони України.

з. с.

УКРАЇНСКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Немає в живих сл. п. Василя Мельниченка

У понеділок, 18-го серпня п. р. неможливою смертю втратили з наших рядів, на 55-му році життя, сл. п. Василя Мельниченка, знамого громадянина нашого міста, практикуючого християнина, члена Управи Організації Українського Визвольного Фронту і кооперативу "Українська Народна Каса", колишнього військовика-дизайнера та власника єдиної в Монреалі книгарні "Арка".

Покойний залишив у великому смутку, недавно замикаючи за ним дружину Емілію, в Україні сестру, у Вінніпегі кузена Теодора Гуменюка, а в ЗСА і Канаді, а головно в Монреалі, надзвичайно багато друзів, приятелів та знайомих, які гомодно взяли участь у похоронних відправах.

Панахиди, до яких асесували прапороносці Ліги Визволення України, Спільної Української Молоді і Братства Дивізійників, відбувалися у похоронному заведенні Делера на Роземонті, а парастас та Службу Божу у церкві св. Михайла. У цих молящих брали участь священики: о. декан Іван Гаврилюк, о. Ярослав Гайманович, о. мгр. Василь Булявський та місцевий парох о. д-р Ігор Мончак, який вголосив, а в г-лінійній спокосом, прощальне слово на домовленому друге. Труну покривав прапор Братства Дивізійників, а обоє і стіли їхня почесна сторожа. Її жалюбні ударила дзвонити та з піснєю "Святий Боже", уся громада відправила Покійного до похоронного авта, яке, з причини ширяку гробокопалів, не встигло доїхати до поховання: до похор. його приїхав

Тро покійного Василя Мельниченка і його брати — приїхали, — у вівторок, 19-го серпня, в день святої Спаси, після Св. Миколая Божого у правдолову Соборі св. Софії, прийшли до похоронного заведення помолитися за душу Покійного.

Після панахиди впр. в залі новобудованого "Юнош" Української Молоді, яку одним з фундаторів був Покойний, відбулися поминки, під час котрих представники організацій дружини і теплий словами зачитували особу Померлого. Тут говорили: о. декан Іван Гаврилюк — від священиків, сот. Василь Мельничук — як приїждив батько, мгр. Григорій Ошишко — від Організації Визвольного Фронту, проф. Роман Брикович — від кооперативу "Українська Народна Каса", поручник Євген Костюк — від Братства Дивізійників, проф. Іван Король — від Братства Січових Стрільців, кузен Теодор Гуменюк з Вінніпегу — від родини, та мгр. Степан Гарасимович.

Усі підкреслювали високу вартість прикмети Померлого: "Він ідейний націоналіст, повний віри в Бога і Батьківщину, великий соборник і світський місіонер, громадський робітник із рисами національної виробленості і суспільного обов'язку, прикладний, працьовитий, тихий і скромний, про якого можна сказати слово людини з великою літературою. Його жертовність на релігійно-національній цілі не знала, і політичної ві релігійно-принциповості, а зокрема був сталим фундатором нагород для усіх Курців Українознавства у нашому місті та добродій юнацького журналу "Крилат". Хоч сам не був бесідником, промовляв до нас усіх надбаннями української культури із вітри і полиці,

вбив лева... Особливо, коли він почув переможний крик мавпи-самця!"

вбив лева... Особливо, коли він почув переможний крик мавпи-самця!"

вбив лева... Особливо, коли він почув переможний крик мавпи-самця!"

вбив лева... Особливо, коли він почув переможний крик мавпи-самця!"

вбив лева... Особливо, коли він почув переможний крик мавпи-самця!"

вбив лева... Особливо, коли він почув переможний крик мавпи-самця!"

вбив лева... Особливо, коли він почув переможний крик мавпи-самця!"

вбив лева... Особливо, коли він почув переможний крик мавпи-самця!"

вбив лева... Особливо, коли він почув переможний крик мавпи-самця!"

вбив лева... Особливо, коли він почув переможний крик мавпи-самця!"

вбив лева... Особливо, коли він почув переможний крик мавпи-самця!"

вбив лева... Особливо, коли він почув переможний крик мавпи-самця!"

вбив лева... Особливо, коли він почув переможний крик мавпи-самця!"

вбив лева... Особливо, коли він почув переможний крик мавпи-самця!"

вбив лева... Особливо, коли він почув переможний крик мавпи-самця!"

вбив лева... Особливо, коли він почув переможний крик мавпи-самця!"

вбив лева... Особливо, коли він почув переможний крик мавпи-самця!"

вбив лева... Особливо, коли він почув переможний крик мавпи-самця!"

вбив лева... Особливо, коли він почув переможний крик мавпи-самця!"

вбив лева... Особливо, коли він почув переможний крик мавпи-самця!"

вбив лева... Особливо, коли він почув переможний крик мавпи-самця!"

REAL ESTATE

Wildwood Crest, N.J.

ЧУДОВИЙ ДІМ

(Rooming house), з гальваною, в досконалому стилі, можливість фінансування, для відповідного купівля, екстра вклучає велику площу для розваг. Оцінено на продаж.

За домовленістю телефон:

Роман Осалчук —

(609) 522-0183

Розшуку

Врат пошуку

ВАСИЛЬ СЕМЧУК

який правдоподібно жив у Джерсі Сіті або в Нью-Йорку і правдоподібно його забивав авто. Хто знає би про його, прошу повідомити на адресу:

Josef Wasyluk

2047 W. Iowa Street

Chicago, Ill. 60622

Funeral Directors

ПЕТРО ЯРЕМА